

ผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์
ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ

Effects of Exercises' Usage for Knowledge Developing in the Subject of Royal
Language towards the learning achievement of grade 8 students
from Trattakrankun School

สุรรัตน์ ชาทิกุล
Sureerat Chatkun.

บทคัดย่อ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 81.70/84.92 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*บทความนี้เรียบเรียงจากวิทยานิพนธ์การศึกษาระดับปริญญาโท (TTH 7096) เรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาชื่อ อ.ดร.เด่นดาว ชลวิทย์

**นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
หมายเหตุ : คำสำคัญ (Key Words) ได้แก่ (1) แบบฝึกพัฒนาความรู้ (2) คำราชาศัพท์
(3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 44 คน การเรียนก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังเรียนของกลุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

The results of the study were:

- 1) the exercises for development of knowledge in the Subject of Royal Language met the effective criteria of 81.70/84.92
- 2) the learning achievement after by using the exercises for development of knowledge in the Subject of Royal Language was significantly higher than before using the exercises for development of knowledge in the compound word lesson at the .01 level.

บทนำ

การเรียนการสอนเรื่องคำราชาศัพท์ จะต้องศึกษาในเรื่องความหมายของคำราชาศัพท์ ให้เข้าใจเสียก่อน ตลอดจนหลักการใช้คำราชาศัพท์ในระดับต่างๆ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ถึงอย่างไรการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ ยังถือเป็นเรื่องที่ยากสำหรับผู้เรียนในระดับนี้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ยากเกินไป เนื่องจากไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนเรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ทำให้ทราบถึงปัญหาในการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ สรุปได้ดังนี้

1) ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคำราชาศัพท์ 2) ผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำราชาศัพท์ 3) ผู้เรียนไม่สามารถ แยกแยะคำราชาศัพท์ในระดับต่างๆ ได้ 5) ผู้เรียนยกตัวอย่างคำราชาศัพท์ไม่ได้ 6) ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่ชอบการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ 7) ผู้เรียนไม่ชอบวิธีการสอนแบบเดิมๆ ของผู้สอน

จากปัญหาดังกล่าว ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังไว้

ผู้วิจัย จึงต้องการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน โดยเลือกใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้ เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะการใช้แบบฝึกมีประโยชน์ต่อ การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากลักษณะของแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกที่ทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้งอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ มีนักเรียนทั้งสิ้น 330 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 จำนวน 44 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One group group Pretest Posttest design. ใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์เป็นสื่อ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ การสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์
2. ตัวแปรตาม (dependent variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกพัฒนาความรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ ที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้ในการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ
2. เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาแบบฝึกพัฒนาความรู้ในสาขาวิชาอื่นต่อไป
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำราชาศัพท์สูงขึ้น
4. เพื่อจะได้แนวทางและความเหมาะสมในการสอนเรื่องคำราชาศัพท์

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง "ผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ความหมายของแบบฝึก ไพบูลย์ มุลติ (2546, หน้า 48) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นชุดการเรียนรู้ที่ครูจัดทำขึ้น ให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างมาแล้วเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจจะช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญ และช่วยฝึกทักษะการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของ ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ความสำคัญของแบบฝึก เพตตี้ (Petty 1963, หน้า 269) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะไว้อย่างชัดเจนว่าแบบฝึกเสริมทักษะเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก ช่วยส่งเสริมให้ทักษะทาง

ภาษาคงทน ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง จะทำให้ประสบผลสำเร็จทางด้านจิตใจมาก ทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเองและใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้อีกด้วย

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ปราณี จิณฤทธิ์ (2552, หน้า 32) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องสร้างให้เกี่ยวข้องกับบทเรียนเป็นแบบฝึกสำหรับเด็กเก่งและใช้ซ่อมเสริมเด็กอ่อนได้ มีความหลากหลายในแบบฝึกชุดหนึ่งๆ มีคำสั่งที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกได้คิดทำทลายความสามารถมีความเหมาะสมกับวัย ใช้เวลาฝึกไม่นาน ผู้ฝึกสามารถนำประโยชน์จากการทำแบบฝึกไปประยุกต์ปรับเปลี่ยนนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

หลักการสร้างแบบฝึก อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553, หน้า 26) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึก ผู้สร้างต้องศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึก โดยนำมาตั้งวัตถุประสงค์ตลอดจนรูปแบบ และวางแผนขั้นตอนการใช้แบบฝึก การสร้างแบบฝึกต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการฝึก ต้องนำหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก ก่อนนำไปใช้ควรมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึก

แนวทางในการสร้างแบบฝึก สมพร ตอยยี่ปี (2554, หน้า 39) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องมีหลักการ และแนวทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดแบบฝึกที่ชัดเจน เน้นอน และภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย ควรมีความยากง่ายแตกต่างกัน และต้องมีหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสนในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกนั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านผู้เรียนทำให้เด็กเกิดความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น และในด้านการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิธีการสอน และกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก สาลี รักสุทธี (ม.ป.ป., หน้า 34) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้ 1. สำรวจปัญหา สาระ ตังบ่งชี้ที่เป็นปัญหาและความต้องการ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่า บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหา

และความต้องการในการแก้ปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละตัวบ่งชี้ 2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ให้ชัดเจนตรงตามตัวบ่งชี้ที่เป็นปัญหา เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้ผู้เรียนรู้อะไร และเป็นอย่างไร 3.วิเคราะห์ปัญหาที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ ว่าประกอบด้วยอะไร 4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของผู้เรียนในแต่ละชั้นว่า เด็กแต่ละคนมีความสนใจเรื่องอะไร เช่น จิตวิทยาการอ่านที่นำไปใช้แบบฝึกทักษะ 5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่าควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีกิจกรรมอะไรบ้าง มีความยาวเพียงใด จะนำเสนอโดยใช้ภาพประกอบหรือไม่ 6. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด 7. นำแบบฝึกนั้นไปให้ผู้ชำนาญการตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา เช่น ครูสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์ ศิกษานิเทศก์ เป็นต้น หรือนำไปทดลองกับผู้เรียน จำนวน 1-5 คน เพื่อนำไปรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง 8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้

ประโยชน์ของแบบฝึก ปาริชาติ สุพรรณกลาง (2550, หน้า 23) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอน ซึ่งประโยชน์ของแบบฝึกทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น มีความเชื่อมั่น ฝึกทำงานด้วยตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน สามารถแก้ปัญหาได้ทันที นอกจากนี้แบบฝึกยังเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะอย่างเต็มที่ ทั้งยังช่วยให้คงอยู่นาน และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียน แต่ละครั้งอีกด้วย

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรมวิชาการ (2534, หน้า 21) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณและทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับลักษณะการจัดองค์ประกอบและโครงสร้างของความรู้และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของความรู้ ในการแก้ปัญหาในการคิดเชิงสร้างสรรค์ ในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้ออ้างและการศึกษา ค้นคว้าต่อไป

ประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 53) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้เนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่างๆ ที่เรียนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือ สถาบันการศึกษาต่างๆ อาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ และ 2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขนิษฐา โคตรเศรษฐี (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกภาษาไทย เรื่อง สุภาษิตไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบฝึกภาษาไทย เรื่อง สุภาษิตไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 93.56/81.58 หมายถึง นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 93.56 และสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 81.58 แสดงว่าแบบฝึกภาษาไทย เรื่อง สุภาษิตไทยนี้ มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางลUNA ศรีกฤตา (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.43/86.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 2. ผลที่เกิดกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะ การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.47

ณัฐพร พลพิจิตร (2557 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความคิดเห็นต่อการสอนแบบตรงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังใช้วิธีสอนแบบตรงของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรม การเรียนโดยวิธีสอนแบบตรงพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนในระดับมาก

เกย์ และกาแล็กเกอร์ (Gay & Gallagher, 1976, pp.56-61) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบระหว่างผลการสอบและการทำแบบฝึกหัด โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาวิจัยเบื้องต้น จำนวน 126 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยกลุ่มหนึ่งทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอขณะเรียนเพียงอย่างเดียว อีกกลุ่มได้รับการทดสอบสั้น ๆ และอีกกลุ่มให้เลือกอิสระ ระหว่างการทำแบบฝึกหัดและการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยมีการทดสอบย่อยขณะเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยฝึกทักษะด้วยการทำแบบฝึกหัดอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One group group Pretest Posttest design โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ

1. เพื่อสร้างแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับวิธีการสอน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน
2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนร่วมด้วย

4. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ” พบว่า

1. แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 81.70/84.92
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตราษตระการคุณ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 81.70/84.92 จากการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ มีประสิทธิภาพ 81.70/84.92 หมายความว่า เกณฑ์ 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำสมาส โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เกณฑ์ 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของ

คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำสมาส โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

โดยหลักในการสร้างแบบฝึกนั้น ผู้สร้างต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึก ที่สร้างต้องมีหลาย ๆ รูปแบบ สร้างจากง่ายไปหายาก มีความถูกต้อง ในการสร้างแบบฝึก มีการ สอดแทรกทักษะวิชาอื่นเข้าไปด้วย ควรจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้า เพราะแบบฝึกควรทำหลังจาก ผู้เรียนได้เรียนบทเรียนในเรื่องนั้น ๆ จบลงทันที ทั้งนี้แบบฝึกที่ดีจะต้องมีลักษณะ คือ ต้องมีความ เทียงตรง ยุติธรรม มีความเชื่อมั่นได้ ง่ายลึก มีความยากง่ายพอเหมาะ มีอำนาจจำแนก มีความ เป็นปรนัย ต้องยาวๆ จำเพาะเจาะจง และมีประสิทธิภาพ จึงจะเป็นแบบฝึกที่ดีมีมาตรฐานและใช้ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้วัดได้อย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า ผลจากการใช้แบบฝึกเรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตราษตระการคุณ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่สมมติฐานไว้แต่แรก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนตราษตระการคุณ ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกเพื่อ พัฒนาความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจาก แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ สามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องของคำราชาศัพท์ ความหมายของคำราชาศัพท์ สามารถแยกแยะ คำราชาศัพท์ในระดับต่างๆ ได้ ยกตัวอย่างคำราชาศัพท์ได้ ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และชอบการเรียนรู้ เรื่องคำราชาศัพท์ยิ่งขึ้น

การใช้แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ลักษณะของแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกที่ทำให้ผู้เรียน จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และราย กลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของ ตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการ

เรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้งอีกด้วย

สรุปได้ว่า ผลจากการใช้แบบฝึกเรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามที่สมมติฐานไว้แต่แรก

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่จะนำไปจัดกิจกรรม และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ครูควรนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปประยุกต์ใช้ในการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นของตนเอง
2. การพัฒนาแบบฝึกของนักเรียนเป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเลือกใช้วิธีการพัฒนาแบบฝึกวิธีเดียวคงยังไม่พอ ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ ให้เหมาะสมตามความต้องการของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ มีการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำสมาสของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้วิชาภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การสร้างคำ ชนิดของคำ คำบาลีสันสกฤต เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สนใจในบทเรียน และไม่เกิดความเบื่อหน่าย
2. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกให้มีความหลากหลาย และพัฒนาต่อไปจนเป็นนวัตกรรมที่ผู้เรียนสามารถฝึกทำได้ในระบบอินเทอร์เน็ต หรือสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มอบโอกาสให้ได้ศึกษาในระดับบัณฑิตและมหาบัณฑิต ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยแห่งตลาดวิชา ที่คอยประสิทธิ์ประสาทความรู้ เพิ่มพูน พัฒนาและเป็นแหล่งเรียนรู้ของบุคคลทั่วไป

ทั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ อ.ดร.เด่นดาว ชลวิทย์ ที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำ อบรม สั่งสอนและให้ความรู้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ท้ายสุดของความสำเร็จนี้ ผู้วิจัยจะนำวิชาความรู้ที่ได้ศึกษามาพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง และถ่ายทอดให้เยาวชน บุคคลให้ได้เรียนรู้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กำชัย ทองหล่อ. (2554). **หลักภาษาไทย.** พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพมหานคร:อมรการพิมพ์

ชนิษฐา โคตรเศรษฐี (2553). **การสร้างแบบฝึกภาษาไทย เรื่อง สุภาษิตไทย สำหรับชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยบูรพา.

เข็มพร ปะวะโท . (2552) **การสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักชิปปา (CIPPA)**

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน

บ้านคลองวัว(เอี่ยมแสงโรจน์) .วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและ

ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

คำชาย จันทะหงส์ .(2556) . **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสนธิคำในภาษา**

ลาว โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาคณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทิตนา แคมมณี. (2558). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี**

ประสิทธิภาพ.พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตนา แคมมณี. “**แนวทางการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ : ข้อค้นพบจากการศึกษาพหุกรณี,**”

วารสารราชบัณฑิตยสถาน. 27(1) : 40-51 ; มกราคม-มีนาคม, 2542.

ลUNA ศรีฤดา.(2553). **รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้**

แบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ปีการศึกษา 2553 .สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

สุวิมล ตีรกานันท์ .(2557). *ระเบียบและวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์:แนวทางสู่การปฏิบัติ* ,
พิมพ์ครั้งที่ 12 . กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนีรัตน์ บดสันเทียะ.(2548) *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ได้รับการสอนโดยใช้
แบบฝึกทักษะกับการสอนโดยฝึกทักษะตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุทธิพงษ์ มากุล. (2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง
คำสมาส*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

แสงระวี ประจวบวัน .(2553) .*การพัฒนาการเขียนความเรียง โดยการใช้แบบฝึกทักษะที่ใช้วิธี
แผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมพงษ์ ศรีพยาต. (2553) .*การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 แบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัญธิกา สุวรรณประสิทธิ์. (2553) .*การสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกบินทร์จริยาคม อำเภอกบินทร์บุรี
จังหวัดปราจีนบุรี*.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ,
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.